

Digitaliseret af | Digitised by

Forfatter(e) | Author(s):

Secchioni, Jos.; Oversadt paa Dansk af R. Soelberg.

Titel | Title:

L'amacchera onorata : Operetta comica, da rappresentarsi sul Regio Teatro Danese nel carnevale dell'anno 1764 = <<Den >>ærlige Amager Kone : et lystigt Musikalsk Skuespil til at opføres paa den Kongelige Danske...

Alternativ titel | Alternative title:

Den ærlige Amager Kone.

Udgivet år og sted | Publication time and place: Kiøbenhavn : trykt hos Lars Nielsen Svare,

1764

Fysiske størrelse | Physical extent:

61 s.

DK

Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

UK

The work is free of copyright. You can copy, change, distribute or present the work, even for commercial purposes, without asking for permission. Always remember to credit the author.

[JOS. SECCHIONI.]

DEN ÆRLIGE A.
MAGER KONE

1764

56-377

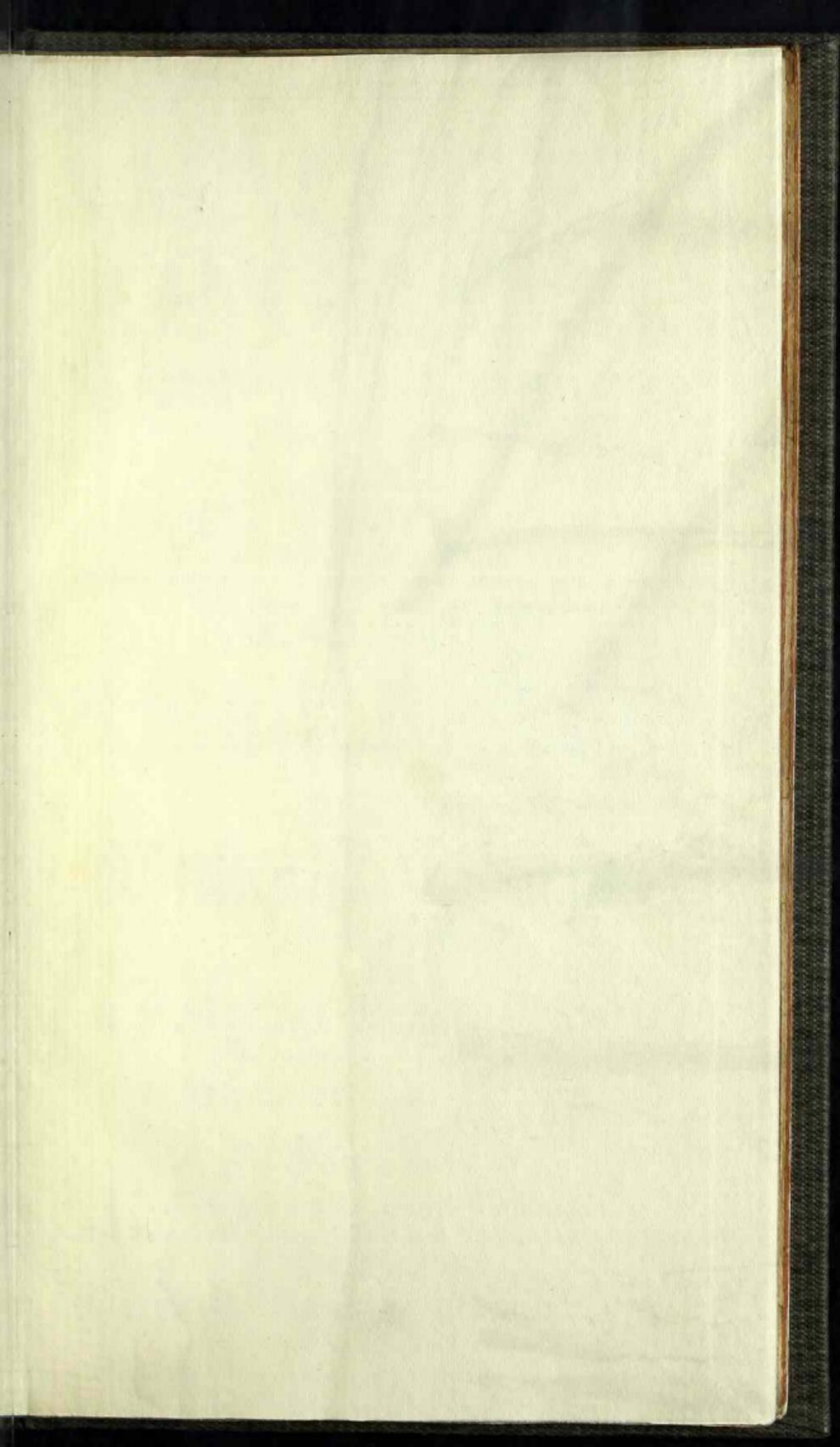
DET KONGELIGE BIBLIOTEK
DA 1.-2.S 56 8°

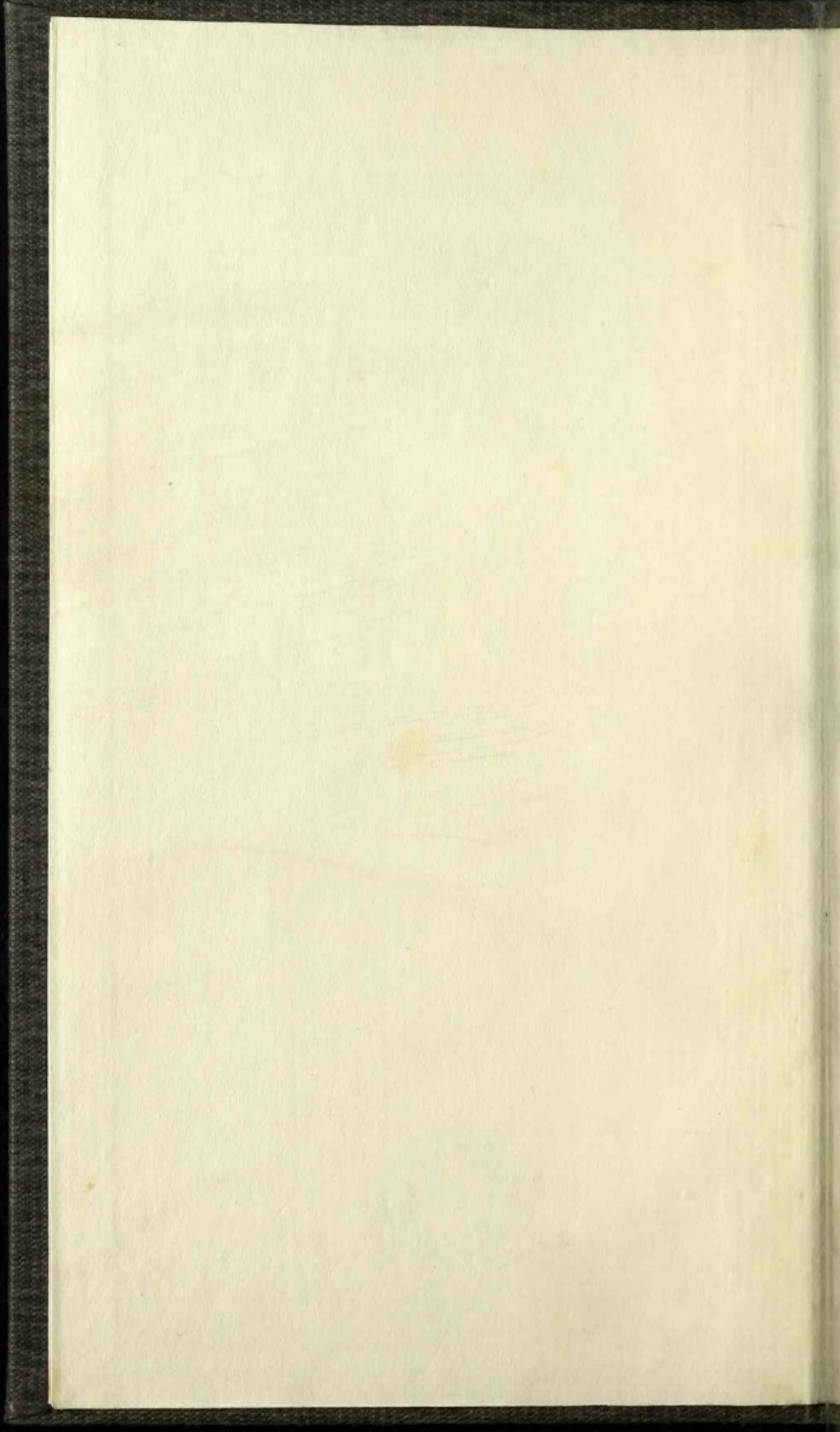

115608023929

+Rex

L
AMACCHERA
ONORATA.
Operetta Comica,

Da rappresentarsi
sul

Regio Teatro Danese,
nel carnevale dell' Anno 1764.

Den ærlige
Utmager Kone.

Et lystigt
Musicalst Skuespil,
til at opføres
paa

den Kongelige Danske Skueplads,
i Begyndelsen af Aaret 1764.

Oversadt paa Dansk,
af

R. Soelberg,
Dandsere ved de Kongelige Skuespil.

Roskbenhavn,
Trykt hos Lars Nielsen Spare.

BIBLIOTHEQUE

Attori.

Metta, Moglie d' Ulla.

La Signora *Vittoria Galeotti*.

Ulla, Amacchero.

Il Signor *Antonio Boscoli*.

Don Marco, del Lago in Campagne.

Il Signor *Giuseppe Seccioni*.

Jens, Garzone di Mercante.

Il Signor *Giano Musted*.

Sardella, Servo di Don Marco, che non parla.

Contadini, e *Contadine*, che non parlano.

* * * * *
*La Scena si rappresenta nell' Isola d' Amacchera,
e qualche parte del secondo Atto nella
Città, di Copenaga.*

La Poesia è del Sigr. Giuseppe Seccioni.

Atto

Personerne.

Nette, Oles Kone.

Madsel. Victoria Galeotti.

Ole. En Amager.

Monsr. Anton Boscoli.

Hr. Marcus, fra Soen paa Landet.

Monsr. Joseph Secchioni.

Jens, en Kæmmerdreng.

Monsr. Jens Misted.

Rechel, Tjenere hos Hr. Marcus, som ej taler.

Amager-Piger og Karle, som ej taler.

Skuepladsen forestilles paa Den Amager; og noget af den Ander Part i København.

Poesien er af Monsr. Joseph Secchioni.

Parte Prima.

Scena. I.

Orto ripieno di diverse erbe, carote, cavoli, &c. Da una parte la Casa di Ulla, dalla parte opposta due vacche, ed una piccola Amacchera, che le mugne. Due Amacchere, ed Amaccheri cogliendo l' Erbe dall' orto, altri conducono via con piccoli carrucci la robba colta dall' orto, i quali, tutti, un poco dopo il Duetto, e l' aria di Ulla partono.

Metta; ed Ulla.

Ull. **V**ia poltroni

Met. A lavorare;

Ull. Quanto val,
Non minacciare;
Se di nuovo il torni a fare,
Tu vedrai, se ti darò.

Met. Ed io all' ora del mangiare
Nient' affatto ti darò.

Ull.

Første Deel.

Første Scene.

En Have fuld af alle slags grønne Urter, Rosdder, Raal, &c.
Paa den ene Side Oles Huus; paa den anden Side to
Kær, samt en lille Amager-Pige som malter dem; to Amas-
ger-Piger, og toe Karle, som samler grønt i Haven, og kise-
rer bort paa Hulbører, det som de har plukket i Haven;
hvilke alle gaaer bort lidet efter Duetten
og Oles Arie.

Mette og Ole.

- Ole. **N**aah frisk, I dovne Kroppe.
Mett. Hen, og arbejder;
Ole. True kuns ikke; Hvad gelder det,
hvis du gjør det nok engang, at
du skal faae at see, hvad jeg skal
give dig.
Mett. Og saa vil jeg slet intet give dig
at spise.

Uff. Via, Cosaccio, lavora,
 E taglia là quel cavolo,
 Se nò, si guasterà,
 Anderà al Diavolo.
 Che? Di nuovo minacci, ribaldello?
 Son stanco di soffrirti in casa mia;
 Tu sai, quante n'hai fatte,
 T'ho sempre perdonato;
 E se qualcosa ancor mi torni a fare,
 Io chiamo i sbirri, e ti farò legare.

Gli sbirri già t' aspettano,
 Ti vogliono pigliar;
 Al Tribunal ti menano
 Ti senti esaminar;
 Chi sei? *Son un Garzone.*
 Ch'hai fatto al tuo padrone?
 Per poco lavorar;
 Signor, mi raccomando.
 Ah furbo, disgraziato:
 Fatelo riserar.
 E poi senti lo strepito
 Degl' Aguzzini rigidi,
 Un pò di pan ti portano;
 E in fin con un bastone
 Cominciano, a menar.
Pietade, caritade.
D'un povero, d'un misero!
 Briccone, a lavorar
Lasciatemi, slegatemi!
 Nò, nò; devi crepar.

(parte.)
Sce-

Ole. Maah da, Knægt, vil du arbejde, skær den
Raal af, hvis ikke saa bliver den fordervet,
og gaaer Fanden i Bold. Hvad? Eruer
din Næsevius paa nye? Ney jeg er kied af at
have dig længere i mit Huus; Du veed hvor
mange Løyer du har giordt, jeg har altid for-
ladt dig dine Forseelser; Og hvis du kommer
nu igien og gjor det samme, saa skal jeg lade
Rettens Betientere hendte, og lade dig binde.

Rettens Betientere bier allerede ester dig,
de vil tage dig; De fører dig for Ret-
ten, der bliver du overhört: Hvem
du er? Jeg et en Karl. Hvad
har du gjordt din Hocbonde? Jeg
har arbeydet for lidet; Min
Herre, jeg beder dem være mig
gunstig. Ah din Skielin, dit
Skarn; Lad ham blive indsluttet.
Og siden vil du saa den haardhier-
tede Arrestforvareres Allarm at ho-
re, hon bringer dig lidet Bred, og
derpaa beahnder hand at mangle dig
med en Prugl. Du beder ham
da at have Nedynk med en fat-
tig Stakkel. Ney din Kiel-
tring, du skal arbejde. Lader
mig dog være; slipper mig løs.
Ney, ney, du skal dse.

(gager.)

Scena II.

Don Marco, e servo con paniera, e Metta.

Don M. Oh cara Amaccherina,
Mi fareste il piacere

Darmi delle carote, e delle rape!

Met. Quanti Scillin ne vuole?

Don M. Cara, quanti volete.
(Oh quanto è mai bellina!)

(da se.)

Met. Ecco per tre schillini;
E quest' erbe gli dò ancor per niente;
E acciò venga da me sempre a comprare,
Quattro carote ancor gli voglio dare.

(mettendole nel paniere al servo.)

Don M. Caretta, io vi ringrazio.

(le vuol toccar la mano.)

Met. Nò, nò. mi lasci stare.

(ritirandosi.)

Don M. Scusate vita mia;

Voi siete sì bellina,

Che fare almen non posso - - -

(Le vuol toccar di nuovo la mano.)

Met. Eh ben, che giuoco è questo?

Son Femmina, onorata,

Son Donna maritata;

E se le mani a se lei non terrà,

In qualche brutto imbroglio cascherà.

Don M. Eh via, non v' alterate.

Eccovi un scudo, acciò voi vi paghiate.

Met.

Anden Scene.

Hr. Marcus, og hans Tienere med en Kurv;
og Mette.

Hr. M. Aah min kære lille Amagerkone, vil I gisre
mig den Hornsyelse og give mig mogle Ros-
der, og Roer?

Mette. Hvormange Skillinger vil I have for?

Hr. M. For saa mange som I vil, allerkiereste. (Aah
hvor er hun smuk!)

(for sig selv.)

Mette. See der er for tre Skilling; Og jeg giver
ham endog disse Urter for indtet; og for at
hand skal altid komme og fisbe hos mig, saa
vil jeg endnu give ham fire Guule-Rosdder.

(hun lægger dem i Tienereus Kurv.)

Hr. M. Tak, kære Moder.

(hand vil tage hende ved Haanden.)

Mette. Ney, ney, lad mig være.

(hun gaaer tilbage.)

Hr. M. Om Forladelse, mit Hierte; Hun er saa
smuk, at jeg ikke kand andet end - - -

(hand vil igien tage hende ved Haanden.)

Mette. Ih naah da, hvad er dette for Spøg? Jeg
er et cerligt Fruentimmer og jeg er gift Kone;
Og hvis hand ikke holder sine Hænder hos
sig selv, saa vil det nok gaae ham galt.

Hr. M. Aah hvad! Bliv dog ikke vreed. See der
er en Rigsdaler, nu kand hun betale sig
selv.

Met. Eccole il resto indietro.

Don M. Eh non lo voglio,
Il resto a voi lo dono.

Met. Eh eh, Signor, s' inganna.

Tenga, tenga il suo resto, io non lo voglio.

Don M. In collera anderò, se nol prendete.

Met. Vostri denar non vuò. Che pretendete?

(gli getta il resto in terra, e il servo lo rac-
coglie, senza esser osservato, conti-
nuando a mangiar le carote.)

Con chi crede di trattare?

La ringrazio, mio Signore,
La ringrazio del buon cuore;
Ma denari suoi non prendo,
Ite altrove a regalar.
S' all' amore far bramate,
In Città ne troverete
Belle, nobili, e garbate,
Ricche ancor, se le volete:
Voi capite, m' intendete,
Meco ben non c' è da far,

(parte.)

Scena III.

Don Marco, col Servo.

Don M. Oh quanto è mai bellina,
Benchè sdegnata sia;
Anzi gli dà vaghezza, e leggiadria.

Ma

Met. Der er det øvrige tilbage.

Hr. M. Ehi hvad ! jeg vil ikke have dem. Resten giver jeg eder.

Met. Ha ja - - min Herre, Mey hand tager Fejl. Tag, tag kuns hans Penge, jeg vil ikke have dem.

Hr. M. Jeg bliver vred, hvis I ikke tager dem.

Met. Jeg vil ikke have eders Penge. Hvad vil I vel have?

(hun kaster Pengene paa Jorden til ham, og Tie-
neren sanker dem usormært op, og bliver
ved at spise Guule-Rødder.)

Hvem tænker hand vel at have med at giøre ? Jeg takker dem min Her-
re, jeg takker ham for hans gode
Hierte; Men jeg tager ikke hans
Penge , hand maa gaae anden-
steds og giøre Forcæringer. Hvis
hand vil staffe sig Kierester , saa
kan hand jo finde i Staden, baa-
de deylige , fornemme , artige og
riige, om hand vil have dem : Hand
forstaer mig nok ? Der er intet
at bestille med mig.

(gaaer.)

Tredie Scene.

Hr. Marcus med hans Tjenere.

Hr. M. Alah hvor er hun deylig , ssient hun var
vred ; Ja hun var just derved baade yndige-
re og behageligere. Men hvad gisr du , Itas-
kel,

Ma cosa fai, Sardella,
 Così sdrajato in terra?
 Dove son le carote, ch' ho comprate?
 Ehi parla. Non rispondi?
 L'hai tu forse mangiate?
 Ah ventraccio di Buove,
 Del Padron disonore.
 Vedete, che porcaccio:
 Ventisette carote, egl' ha mangiato,
 Come se fosse stato un pan pepato.

Vattene alla malora,

Tocco di Birbantaccio,
 Scherno del tuo Padrone,
 Capo di rapa, e Cavolo,
 Cagnaccio da pagliar.
 Se costui
 Mi fa montar la luna,
 A calci, a scappellotti
 Lo voglio sbattacchiar.
 Porco, rozzo villano,
 Asin, da cavalcar.

(parte.)

Scena IV.

Cortile.

Un carro come sogliono usare gl' amaccheri, senza cavalli;
 alcuni sacchi pieni d' Erbe, ed alcuni sacchi voti, con
 alcuni cavoli, e carote Sparse per terra.

Jens, indi Metta, ed Ulla.

Jens. Vorria a Metta parlare,
 E non sò la maniera;

Temo

Fel, saaledes udstrakt paa Jorden? Hvor
ere Guule-Rodderne, som jeg har kibt? Hey
tael. Svarer du indtet? Har du maaskee
ædt dem? Aah din Ope-Mave, du gior din
Herre Skana og Spot. See engang den
Svinegel: Syv og tyve Guule-Rodder har
hand ædt, som det funde have været en Pe-
berkage.

Gaae alle Ulykker i vold, din Kieltring;
din Herre har Skam af dig, du
taassedde Kaalhoved, du er saa dum
som en Hund. Hvis denne Rnægt
kommer mig Galden til at løbe
over, saa skal jeg sparke og slaae
ham baade krum og lam. Dit
Sviin, din grove Tolper, du er
saadum som et Asen.

(gaaer.)

Fierde Scene.

En Gaard.

En Dogn, som Amagerne bruger, uden Hesie; nogle Sæb-
ker fulde med Grønt, og nogle tomme, samt nogle Kaal-
hoveder og Guule-Rodder adspredte
paa Jorden.

Jens, derefter Mette, og Ole.

Jens. Jeg vilde tale med Mette, og jeg veed ej,
hvorledes jeg skal bære mig ud; Jeg frygter,

Temo che in casa suo marito sia,
 E di me forse avrebbe gelosia.
 Ecco il carro coi sacchi
 Tornato dal mercato;
 Ecco quei sacchi voti
 Che in piazza hanno esitati;
 Se mai vien Ulla qui,
 Sò ben cosa farò:
 In questo sacco mi nasconderò;
 Così sta notte quand' Ulla in letto andrà,
 A Metta parlerò con libertà.
 Ma mi par, venga gente;
 Mi ferro imminantinente.

(*Si serra nel sacco, e alla bocca di detto sacco si pone dei cavoli, che sono per terra, per uguagliare il detto sacco agl' altri.*)

Met. Eccoti Ulla mio la collazione;
 La voi drento nel carro, o nel giubbone?

Ull. Mettila drento al carro, in un cantone.
 (*va per alzare il Sacco dove è Jens.*)
 Cosperetto! questo pesa più di tutti,
 Nol posso al carro alzare;
 Voglio un poco di cavolo scemare.

Met. Vieni, t' ajuterò.

Ull. Scemar li voglio.

(*Apri il Sacco.*)

<i>Met.</i>] a 2.	Oh poveretta me!
<i>Ull.</i>		(<i>ritirandosi intimoriti.</i>) Oh poveretto me!

Jens.

at hendes Mand er hjemme, og maaſſee vil
hand blive jaldur over mig. See der staer
Bognen med Sækkene, den er kommen fra
Torvet; Der ligger de tomme Sække som de
har udsolgt paa Torvet; Dersom Ole nu
kom, saa veed jeg nok hvad jeg vilde giøre:
Jeg vil skyble mig i denne Sæk; Saal fand
jeg i Mat, naar Ole gaaer i Seng, tale med
Mette i Roelighed. Men mig synes at der
kommer nogen; Jeg vil strax giemine mig.

(Hand kryber i Sækken, og stikker oven i samme,
nogle af de Kaal, som laae paa Jorden,
for at giøre denne Sæk ligefom de andre.)

Met. See der min Ole der har du din Froekost;
Hvil du have den i Bognen, eller i Lommen?

Ole. Sæt den i Bognen i et Hibrne.

(Hand gaaer hen og vil løſte Sækken op, som
Jens er i.)

Hillemænd! Denne er tyngere end alle de andre,
jeg kand ikke løſte den paa Bognen; Jeg vil
tage noget af Kaalen af den.

Met. Kom, jeg vil hielpe dig.

Ole. Jeg vil tage nogle derudaf.

(aabner Sækken.)

Met.] begge. [Aah hillemænd!

(Lober tilſide forſtrækkede.)

Jens.

Jens. Son nell' imbroglio.

Son qual merlo sbigottito,
Qual colombo imbrividito,
Che non sà, non sà che far.

Ull. Chì e costui nel sacco ascoso?
Forse è qualche tuo moroso?
Chi lo fè quà dentro entrar?

Met. Io vi giuro in fede mia,
Io non so, costui chi sia
Ah mi sento oh Dio mancar

Ull. Esci fuora, o qui t' ammazzo.

Jens. Ah soccorso ---

Met. Tu sei pazzo?

(tenendo Ulla.)

Jens. Nol lasciate.

<i>Ull.</i>	}	a 3.	Sì lo voglio trucidar.
<i>Met.</i>			Per pietà lasciate andar. (tenendo Ulla forte per le braccia.)
<i>Jens.</i>			Quest' è l' ora di scappar.

Sce-

Jens. Jeg er i Flugten.

Jeg er som en forvirret Kramsfugl i
Snaren, som en vildfarende Due,
jeg veed ej hvad jeg skal giøre.

Ole. Hvem er den som er skuist i Sæk-
ken? Maaskee er det din Kiere-
ste? Hvem har ladet ham komme
deri?

Met. Jeg sværger jer til paa min Troe,
at jeg ej veed, hvem hand er. Ach
Gud, jeg fornemmer at jeg faar ondt.

Ole. Herud, eller jeg slaaer dig ihiel.

Jens. Ahh hielp . . .

Met. Er du gal?

(hun holder Ole.)

Jens. Slip ham ikke.

Ole.	alle 3.	Jo jeg vil dræbe ham.
Met.		Jeg beder dig, lad ham gaa. <small>(holdeade Ole stærk ved Armeene.)</small>
Jens.		Nu er det tiid at løbe.

Jen

Scena V.

*Strada in Campagna.**Jens solo.*

Oh poveretto me! son mezzo morto;
 M' ha pesto come l' uva;
 Maledetto bastone,
 Era sempre sul collo, e sul groppone.

Meschinel cosa t' han fatto?

Oh che cosa strana è questa!
 Quasi immobile qui resto;
 Non ho fiato da parlar.
 E il groppone! ah che dolore
 Mi fa quasi qui mancar.

(parte.)

Scena VI.

Sala rustica.

Metta che lega mazzetti di viole, indi Don Marco travestito da Amacchero.

Met. Smukke Piger vil J have
 Blomster paa jer Bryllups-Dag
 Tael kun til mig, jeg skal lave
 En Bouquet, som smuk skal være
 Efter eders Velbehag.

Don M. Boun giorno, Metta mia.

Met. Buon giorno il Ciel vi dia, Cosa volete?

Don M. Scusatemi.

Met.

Sexte Scene.

En Landevej.

Jens allene.

Aah jeg stakkel er halv død; Hand har slaaet mig
som jeg havde været en Meelsæk. Den for-
bandede Stok var mig altid paa Halsen og
paa Ryggen.

Hvad har de dog gjort mig arme Karl?

Aah hvilken en ulykkelig Hendel-
se! Jeg er ganske forbauset, jeg
kand en trække min Aande saa at
jeg knap kand tale. Og min Ryg! aah
hvor den svier, saa jeg er næsten
færdig at daane.

Siette Scene.

En Bonde-Sine.

Mette som binder Blomster i Knipper, derefter
Hr. Marcus forklæd som en Amager.

Met. Se nel di del Matrimonio,
Belle figlie, fior bramate,
Basta a me che lo dichiate,
Un bocchetto far vi voglio
Tutto garbo, e pien d'odor.

Hr. M. God Dag min kære Mette.

Met. Gud give jer en god Dag. Hvad vil I?

Hr. M. Om Forladelse.

B 2

Met.

Met. Chi siete?

Don M. Voi non mi conoscete?

Met. Non vi conosco affè.

Don M. (Così va bene.)

(da se.)

Son Gianni qui del luogo;
Che se vi ricordate,
Allor quando la casa mia brucciaò,
Che tutti miserabil' si restò.

Met. Ah sì, voi siete quello?
E perciò che volete?

Don M. Saputo ho che cercate d' un Garzone,
Se mi stimate buono,
V' offrisco il mio servizio.
Son uomo ch' ho giudizio,
E ho piacer fatigare;
Sò far il burro, e ancor sò seminare.

Met. Mio marito è fortito,
E senza lui, vedete,
Che disporre non posso;
Ma, se avete da far qualche faccenda,
Andate, e quando torna, io parlerò,
Tornate, e la risposta io vi darò.

Don M. Mi raccomando a voi, non vel scordate.
(Io quasi in porto sono.)

(da se.)

Met. Per voi bene farò; non dubitate.

(parte *Don Marco.*)

Sce-

Met. Hvem er I?

Hr. M. Kiender I mig en?

Met. Nej, min troe, gør jeg ikke.

Hr. M. (Det var brav.)

(for sig selv.)

Jeg er Jan her fra Byen; Om I husker det,
da mit Huis brændte, at jeg med mine blev
fattige.

Met. Jo, jo; er det jer? Og hvad vil I da?

Hr. M. Jeg har faaet at viide at I søger om en
Karl; Hvis I synes noget om mig, saa tilf
byder jeg jer min Dieneste. Jeg er et stadigt
Menniske, og har Lyst til at sliide og slæbe.
Jeg kand kierne Smør, og jeg kand faae.

Met. Min Mand er gaaen ud, og uden ham, seer
I vel, kand jeg ikke afgiøre det; Mendersom
I har noget at bestille imens, saa gaae, og saa
skal jeg tale med ham, naar han kommer hjem.
Kom saa siden igien saa skal jeg give jer Svar.

Hr. M. Jeg beder jer da, at I ej glemmer det.
(Nu er jeg paa god Ven.)

(for sig selv.)

Met. Jeg skal mage det paa det beste for jer; tvivl
kuns ikke.

(Hr. Marcus gaaer.)

Ji

Scena VII.

*Ulla, e Metta.**Ull.* Ebbeñ i fior son leſti?

(in Collera.)

Met. Son belli, accomodati,
Caro marito mio.

(gli va attorno per accarezzarlo.)

Ull. Eh via, lasciami stare.*Met.* Tu ſei ancor ſdegnato;
Sai pur che non hò colpa.*Ull.* Via, lasciamo da parte queſti fatti.*Met.* C'è ſtato in queſto punto
Gianni, ch'è qui del luogo,
Di voi a domandare.*Ull.* E coſa vuole?*Met.* M'ha detto, ch'ha ſentito,
Che cercate un garzone,
E a voi ſi raccomanda;
Gl'ho promesso parlarvi,
E ho detto che ritorni,
Quando in caſa farete;

E fe vi piacerà, l'accorderete,

Ull. Se è bon per la fatica, il prenderò,
Altrimenti un miglior ne prenderò.*Met.* Sei tu più meco in collera?*Ull.* Nò, Cara Metta mia, ſei il mio tesoro.*Met.* Tu ſei l'Idolo mio, che amo, ed adoro.

Scen

Syvende Scene.

Ole og Mette.

Ole. Maah da, er Blomsterne færdige?

(i Vredede.)

Mette. Ja, min kiere Mand, de ere gandske tillævede.

(hun gaaer omkring ham, for at holde af ham.)

Ole. Aah hvad, lad mig være.

Mette. Du er vreed endnu, og du veed dog at det er ikke min Skyld.

Ole. Lad os lade den Sag fare.

Mette. Nu var Jan her, som er her af Byen, og spurdte efter Jer.

Ole. Og hvad vil hand?

Mette. Hand sagde mig, at hand havde hørt, at J søger om en Karl, og hand beder om at komme til at tiente Jer; Jeg har loft ham, at tale med Jer derom, og jeg har sagt ham, at hand skulde komme igien, naar J var hjemme; Og om J synes om ham, saa kand J fæste ham.

Ole. Dersom han duer til at arbejde, saa vil jeg tage ham, hvis ikke saa tager jeg en anden, som er bedre.

Mette. Er du meere vreed paa mig?

Ole. Nej min kiere Mette, du er min allerkiereste Kone.

Mette. Og du er min min allerkiereste Mand, som jeg tilbeder.

Scena VIII.

Metta, ed Ulla, indi Don Marco, e Jens.

Ull. Ah Mettina, mie viscere amabile,
Che piacere mi recchi nel cor

Met. Ah Ullino gentile adorabile,
Per te solo hò nel seno l' ardor.

Met. } a 2. { E crescendo ci va poco a poco
 } { Una gioja, un piacere, ed un
 } { fuoco,
Ull. { Che son Figli d' un tenero
 { amor.

Met. Ecco che viene a noi Giannino,

Ull. E il mercantino cosa ha quì a far?

Don M. Mettina, che dite? Parlaste per me?

Met. Sì.

Jens. Io voglio vendetta solo con te.

(a *Ulla.*)

Sì.

Don M. Ah Metta vi prego.

Ull. Che cosa qui vuoi?

Ull. } a 2. { Contento non è.

Jens. } { (L' uccido in mia fè.)

(a *Metta.*)

(da se.)

Met.

Ottende Scene.

Mette, og Ole, derefter Hr. Marus og Jens.

Ole. Ach min lille Mette, jeg elsker dig som min Siel, hvilken Glæde er du for mit Hert.

Met. Ach min kære, lille, sode Ole, jeg elsker ingen anden uden dig.

Met. } { Og der forsøges meere og me-
begge } { re i mit Hert, en Fornoy-
Ole. } { else, en Glæde, og en Fv-
 righed, som kommer af
 vores inderlige Kierlighed.

Met. Der kommer Jan hid til os.

Ole. Og den Kraemmere, hvad gisr han her?

Hr. M. Lille Mette, hvad siger I? tael-
te I for mig?

Met. Ja.

Jens. Det er kuns dig jeg vil hævne mig
paa.

(til Ole.)

Jo, jo.

Hr. M. Ach Mette jeg beder Jer.

Ole. Hvad vil du her?

Ole. } { Hand er ey endnu fornøjet.
begge } { (til Mette.)
Jens. } { Jeg skal min troe staae ham
 ihiel.

(for sig selv.)

Met. Deh via non fate;
 Omai vi placate,
 Se nò, mi farete
 Di duolo mancar

Don M. Oh questa è bella affè.
 Deh via tralasciate,

Ull. Che vale se l' agguanto,
 Lo faccio tombolar.

Met. Deh via fate la pace.

Jens. Sì vile Iens non è.

Ull. Il primo esser non voglio,
 Se il primo egli non è.

(a Metta.)

Dan M. Guardate quel mercante,
 Che faccia di birbante.

(a Metta.)

Met. Finiamo tal scalpore,

Ull. Guardate quel tristaccio
 Che orribile mostaccio.

Don M. Eh via plachi il furore.

(a Jens.)

Jens. Servo vostro son io.

(prendendo per mano Ulla.)

Ull. Vi fò l' istesso anch' io.

Jens.

Met. Aah hvad, lad dog være; Holder
dog engang Fred, hvis ikke saa
kommer I mig til at daane af
Angest.

Hr. M. Aah dette er min troe artigt. Hol-
der dog op.

Ole. Hvad gielder det, at hvis jeg faae
Klaser paa ham, saa skal jeg faae
ham til at slaae Raalbytter.

Met. Aah gører da Fred.

Jens. Ney Jens er ikke saa bange.

Ole. Jeg vil en være den første, naar hand
en vil være den.

(til Mette.)

Hr. M. Ney see engang den Kræmmere
hvilket et gavthve Ansigt.

(til Mette.)

Met. Lad os giore Ende paa denne Al-
larim.

Ole. Ney see engang den lumpne Knegt
hvilken suur Tryne hand sætter op.

Hr. M. Stil dog jeres Breede.

(til Jens.)

Jens. Jeg er da jeres Dienere.

(giver Ole sin Haand.)

Ole. Der har I min igien.

Jens.

Ull. } a 2. [Son servo padron mio.
Jens. } Son vostro servitore.

Met. Son piena di contento;
 Sento brillarmi il core.

Don M. Anch' io lieto mi sento;
 Sento brillarmi il core.
 Via parlate,

Met. Di che?

Don M. Del mio affare.

Ull. M' ha parlato:
 Io vi fò primo garzone,
 La caparra ecco vi dò.

Don M. Vi ringrazio.

Jens. Mi rallegra.

(a *Don Marco.*)

Met. Ci ho piacer, consolazione,
 Complimenti anch' io vi fò;
 Fedeltà per il padrone,
 Al lavoro l' attenzione.
 Che trattar ben vi saprò.

Don M. Non pensate.

Jens. Dunque io - - -

Ull. Puol andare.

Jens. Dunque io vado.

Met.

Jens.] begge: Jeg er jeres Dienere.
Ole.

Met. Nu er jeg fornøjet. Nu hopper
mit Hjerte af Glæde.

Hr. M. Og jeg er ogsaa fornøjet, saa mit
Hjerte springer og af Glæde. Tael
nu.

Met. Hvor om?

Hr. M. Om min Sag.

Ole. Hun har sagt mig det. I skal bli-
ve min Avelskarl. See der giver
jeg jer Fæstepenge.

Hr. M. Jeg takker jer.

Jens. Det er mig liert for jer, at I faaer
Plads.

(til Hr. Marcus.)

Met. Det er mig en Fornøhelse, og jeg
vil og tage Deel i jeres Lykke; men
I maa være jeres Hosbonde troe,
og flittig til at arbejde, saa skal jeg
være god imod jer.

Hr. M. Tenk kuns en derpaa.

Jens. Og jeg da - - -

Ole. I kand gaae jeres Bey.

Jens. Ja saa gaaer jeg da.

Met.

<i>Met.</i>	] a 4.	Lei si vada a far squartar-
<i>Ull.</i>		
<i>Don M.</i>		
<i>Jens.</i>		Io di rabbia morirò.
<i>Met.</i>	Mio padrone puol andare,
O se nò la manderò.	
<i>Ull.</i>	] a 4.	Oh che gusto da scialare,
<i>Don M.</i>		
<i>Jens.</i>		Vendicare mi saprò.

Fine della prima Parte.

Parte

Met. Gaae hand kuns hen og lad
 Ole. sig hænge op.
 Hr. M. alle 4. Jeg doer af Harne.
 Jens.

Met. Hand kand gaae min Herre; hvis
 ikke, saa skal jeg vitse ham Venen.

Met. Alah hvilke store Løyer.
 Ole. alle 4. Jeg skal nok viide at hævne
 Hr. M. mig.
 Jens.

Ende paa den Første Deel.

Anden

Parte Seconda.

Scena I.

Piazza di Mercato in Città varie Botteghe di Mercanti di panni, come ancora diverse baracche, con del formaggio, carni salate, e varie Donne con panieri ripieni di porcellane, ed altre con trine ordinarie, e cintole, Alcune Amacchere con cestelli ripieni di polli, d'ova, ed altre assise a vendere erbe &c.

Metta sul carro a sedere; Ulla a piedi guidando i cavalli, Don Marco con due botticini pieni di latte sulle spalle, il quale, per timor, di non esser Conosciuto, tiene il capello quasi sopra il naso.

<i>Met.</i> <i>Ull.</i> <i>Don M.</i>	}	a 3.	<i>Che mercato ben provisto. Comprator', se genio avete, V'afficuro, troverete Quel che mai si può bramar.</i> <i>Se la crema voi volete, A buon prezzo l'averete; A buon prezzo la vuò dar.</i>

Don M. Padrone, posso io andare,
I cavalli alla stalla a governare?
(Così con tale scusa esimermi potrò;
E allora conosciuto non farò.)

Ull. Sì, vanne. E tu Mettina,
Procura vender ben questa mattina:
La crema una misura

Ven-

Anden Deel.

Første Scene.

Et Torv i Staden, Klædekræmmer-Boeder, samt og anstilige Vænke med Ost, salted Riss, og adskillige Koner, med Kurve fulde af Porcellin, og andre med Snisrebaand, og Raardegehaeng. Roale Amagerkonter med Kurver fulde af Høns og Egg, og andre som sidder og sælger Urter, Kaal etc.

Mette siddende paa Bognen; Ole til Fods som Fører Hestene, Hr. Marcus med toe Leegener fulde af Melk paa Skulderen, samme af Frygt for at blive kiendt, sætter sin Hat næsten ned paa Næsen.

Met.
Ole.
Hrm.

Hvilket et vel forsynet
Torv. Kjøbmænd, har
I Lyst, saa værer forstrekede, at I skal finde alt
hvad man nogen tid kan
forlange.

Met. Vil I have Flode, saa skal I faa
godt Riss; Jeg vil sælge den for
billig Pris.

Hr. M. Hosbonde, kand jeg gaae hen og foere Hestene i Stallen? (Saa kand jeg med denne Undskyldning slippe bort; Og saa bliver jeg ikke
kiendt af nogen.)

Ole. Ja gaae kuns. Og du Mette see til at du sælger
vel i Dag: En Pot af Floden kand du sælge for
E aatte

ATTO II.

Vendila otto schillini;
 Dei cavoli verzotti
 Un broccolo un schillino;
 Le Carote, e le rape
 Dalle per quanto voi, non m' imbarazzo;
 Ma i Fiori io voglio otto schillini il mazzo.

Ci rivedremo subito,
 Men vado, e poi ritorno,
 Un poco vado attorno,
 La roba per comprar:
 Io vò pria dal Fornaro,
 Tu sai, per quel denaro;
 E compro il brandevino,
 E un pò di tabachino,
 E il Zucchero, e Caffè;
 E poi ce n' andremo,
 E allegri un pò staremo
 Sta sera tutti trè.

Scena II.

Metta, indi Jens.

Metta. Ecco un schillino d' erbe.

(*a gente che vanno a comprare.*)

Ecco un mazzo di Fiori.

Ecco la crema a voi.

Del latte? or velo dò,

E la buona misura ancor vi fo.

Jens.

aatte Skilling; Den unge Kaal en Silling en
Stok, Guule-Nodderne og Roerne, dem kand
du sælge som du vil, det fier jeg mig intet om;
Men, Blomsterne, vil jeg have natté Skilling
for Knippet af.

Vi seer hverandre snart igien, jeg gaaer,
og kommer siden igien. Jeg vil
gaae lidet omkring, og kose et og
andet. Jeg gaaer først til Baye-
rens; Du veed, om de Penger; saa
kose jeg Brændeviin, og lidet Zo-
bat, og Sukker, og Caffe; Og saa
vil vi køre hjem, og forlyste os lidet
i Asten, alle Tre.

(gaaer.)

Anden Scene.

Metc e, derefter Jens.

Met. See der er for en Skilling Urter.

(til Folket som kommer og kose)

See der er et Knippe Blomster. Der har i Flode.
Wil I have Melk? nu skal jeg give jer, jeg skal
endog maale jer vel.

B 2

Jens.

Jens. Oh buon giorno Mettina.

(con sacca sotto il braccio.)

Met. Eccovi delle rape una dozzina.

(non bada a *Jens.*)

Jens. Mettina vi saluto

Met. Non ho più latte, l'ho tutto venduto.

Jens. Mettina, io vi son servo.

Met. Io vi saluto.

Jens. Mi spiace quell' azzion che mi faceste.

Met. Ebben cosa vorreste?

Jens. Niente, niente. Deh via non v' alterate.
Cara, se nol sdegnate?

(apre la sacca.)

Per amor mio pigliate:

Questo pezzo di stoffa io vi regalo,

Vi farete qualcosa a vostro gusto;

Serve per due corsetti, e per un busto.

Met. L' Amacchere non portan simil cose.

Per qual motivo ciò mi regalate?

Jens. Prendetela; che poi - - -

Met. Voi v' ingannate.

Rendetela al Padron, meglio farete.

Jens. Io ve la butto qui.

Met. Rendetela al Padron; non c' intendete?

Jens. Metta, cosperfo!

Corpo del Diavolo!

Non la volete?

Mi deridete?

Se

Jens. Aah god Dag lille Mette.

(med en Pose under Armen.)

Mette. Der har I tolv Noer.

(hun seer ikke til Jens.)

Jens. God Dag Mette.

Mette. Jeg har ingen Mælf, den er solgt altsammen.

Jens. Hendes Eienere, lille Mette.

Mette. Haa haa, god Dag.

Jens. Det gior mig ondt, det I giorde mig hiemme hos jer.

Mette. Hvad vil I vel da?

Jens. Intet, intet. Bliv dog ikke vreed. Ricere, dersom I ikke forsmaer det?

(aabner Posen.)

Eg det for min skyld: Jeg forærer jer dette stykke Stof, I kand giøre jer noget deraf, hvad I lyster. Der er til to Drøyer, og et Livstykke.

Mette. Amagerkonerne bør ikke saadant Ton. Hvorfor forærer i mig dette?

Jens. Eg det kuns, siden = = =

Mette. I tager fejl. Giver jeres Hosbonde det igien, det bliver nok saa godt.

Jens. Jeg faste det her til jer.

Mette. Giver jeres Hosbond det igien; Hører I intet?

Jens. Mette, men Hillemand! For Dixvelen! Vil I ikke have det? Leer I mig uud? Dersom jeg en haevner

**Se non mi vendico ,
Ch' io sia impalato.
Voi mi schernite?
Basta ; Sentite :
Vi pentirete
In verità.**

(parte.)

Scena III.*Ulla, e detta.*

- Ull.** Giannin non s' è veduto ?
Met. Io non sò dove sia.
Ull. Sarà alla stalla ancora.
 Eh ben com' hai venduto ?
Met. Tutto : a riserva sol degli mazzetti.
Ull. Sai cosa devi fare ?
 Frattanto ch' io men vado a preparare
 La roba dentro al carro nella stalla,
 Gira per la Città un poco attorno,
 E guarda, se li puoi tutti esitare.
Met. Così pensato avea di voler fare.
Ull. Mettrina, dammi, oh Cara, la manina.
Met. Prendi mio bene. Addio.
Ull. Addio Metta, t' aspetto ; io mene vò.
 (*prende il resto dei cestelli.*)
Met. Sì, vanne : che ancor io presto verrò.

mig, saa gid jeg maa blive haengt.
Foragter Imig? Det er godt; men
her: I skal i Sandhed fortryde det.

(gaaer.)

Tredie Scene.

Ole og Mette.

Ole. Har du en seet Jan?

Mette. Nej jeg veed ej hvor hand er.

Ole. Hand er vel i Stallen endnu. Maah hvorledes
har du solgt?

Mette. Alting uden Blomster-Knipperne.

Ole. Beed du hvad du skal gisre? Imens jeg gaaer
og laver Esyet til i Vognen, henne i Stallen,
saa kand du gaae lidet omkring i Byen, og see
til at du kand affætte dem alle.

Mette. Saaledes havde jeg og tænkt at jeg vilde gisre.

Ole. Lille Eicere Mette giv din Haand.

Mette. Der har du den, min Eicere Mand, farvel.

Ole. Farvel Mette. Jeg bier siden efter dig; jeg
gaaer.

(Hand tager de øvrige Kurve.)

Mette. Ja, gaae: Jeg skal og strax komme igien.

Il mio Spofino poi dì no' chiam
E' pur buonino,
Fedele e i m' ama,
Sempre mi chiama
La sua diletta,
Il suo tesor.
Ancor io l' amo,
Gli porto affetto,
Per lui nel petto
Sento l' ardor;
E del mio core
E' il possessor.

(parte.)

Scena IV.

Strada in Città.

*Don Marco vestito coi suoi propri abiti,
indi Metta.*

Don M. M' è riuscito bene,
Sbrogliarmi dal mercato;
Se nò, qualcun m' avrebbe ravisato.
Son stato per città per un mio affare;
Per seguitar l' impresa, in questo punto
A rivestirmi tosto voglio andare.

Ma Mettina più in piazza già non è,
(guardando drento la Scena opposta di
quella d' onde vien Metta.)

Ne Seggiola, ne Sacchi più non v' è.

Met.

Min lille Mand hand er dog enegod, hand
 elsker mig oprigtig, hand kalder mig
 altid hans Allerkicereste, og hans
 Rigdom, og Skat. Jeg elsker ham
 ogsaa, og jeg holder saa meget af
 ham, jeg elsker ham af mit inderste
 Herte; og han ejer mit Herte.

(gaaer.)

Fierde Scene.

En Gade i Byen.

Hr. Marcus klæd i sine egne Klæder, derefter
 Mette.

Hr. M. Det lykkes mig godt med at slippe fra
 Torvet; Hvis ikke, saa havde der nok nogen
 kiendt mig. Jeg har været i Byen, for at
 forrette noget; For nu at fuldføre mit Fore-
 tagende, saa vil jeg strax gaae hen og klæde
 mig om igjen. Men Mette er ey længere paa
 Torvet,

(Hand seer ud af den ene Side paa Skueplad-
 sen, og Mette kommer fra den anden
 Side.)

Der er hverken Stol, eller Sække meere.

E 5

Mette.

Met. Signor, Comprar volete un mazzolino?

Don M. (Oh me meschino!)

(mettendosi il Fazzoletto al viso per coprirsi.)

Met. Che? vi sentite male?

Don M. Ho una flussione.

Met. Mi spiace in verità. Oh poverino.

Don M. (Che val, che mi conosce.)

Met. Dunque non vuol comprare un mazzolino?

Don M. Sì, datemelo quà; che cosa costa?

(sempre con paura.)

Met. Otto schillini vale, se il volete.

Don M. Eccovi otto Schillini, cara, prendete.

Ho una testa, che gira, che vola,
Che mi pare un molino da vento;
Una ruota nel cranio mi sento,
Che il cervello mi fà strittolar.

Una guancia mi duol, che m'uccide;
La flussione mi par che mi suoni,
Come fà nell' orecchie i mosconi,
Sussurrando mi fà delirar.

(parte.)

Scena V.

Metta sola.

Ho quasi tutti i fior' ancor venduto;

Un'altra giratina ancor farò;

E spero, in breve il resto venderò.

I unge

Met. Herre, vil hand kisbe en lille Bouqvet?

Hr. M. (Aah jeg Ulykkelige.)

(Hand holder sit Esrlæde for Ansigtet, for at skule sig.)

Met. Har hand ondt?

Hr. M. Jeg har et stærkt Flod.

Met. Det gior mig i Sandhed ondt. Aah den arme Mand.

Hr. M. (Hvad gielder, at hun har fiendt mig.)

Met. Vil han da ikke kisbe et lille Knippe Blomster?

Hr. M. Jo, giv mig det hid; hvad kostet det?

(altid med Frygt.)

Met. Det kostet aatte Skilling, og han vil have det.

Hr. M. Der har I aatte Skilling, min Ricere, tag dem.

Jeg har et Hoved som svever, og løber rundt, det kommer mig for som en Deyrimolle; Jeg fornemmer lige som et Hul i min Vand, sem sonderknuser min Hierne. Min eene Kind gior mig saa ondt at jeg maa døe; Og dette Flod lyster for mine Drue som det var Spiesfluer, saa at den Suusen er færdig at gise mig gal.

(gaaer.)

Femte Scene.

Mecte allene.

Nu har jeg næsten solgt alle Blomsterne; Jeg vi
endnu giøre en lille Tuur, saa haaber jeg inde
fort Eiid at sælge Resten.

Ch.

I unge Karle , hvem vil Blomster have?
Kommer, og kiöber Kieresten en Gave.

Hvem som vil have ,
Kommer, og vælger ;
Jeg altid sælger
For billig Priis.

(parte.)

Scena VI.

Jens solo, con sacca sotto il braccio.

Già che la Metta sempre mi disprezza,
L' ultima volta ancor voglio provare :
Questi Dammasci qui le vuò donare ;
Qui gli nasconderò ,

(gli mette tra la camiscia , ed
il Corpetto.)

E quest' oggi di fuora men andrò .

(parte.)

Scena II.

Sala rustica in casa d' Ulla.

Metta, Ulla, e Don Marco a tavola.

U. Mangiamo con piacere , ed Allegria ;
S' è tanto lavorato ,
S' è tanto faticato ,
Convien che il corpo ristorato sie .

Don M.

Chi voul comprar de' belli mazzettini,
Giovani, per donare all' amorosa?

Chi vuol comprare,
Venga ad un tratto;
Sempre a buon patto
Li venderò.

(gaaer.)

Siette Scene.

Jens allene, med Posen under Armen.

Esterdi Mette altiid foragter mig, vil jeg endnu
dog giøre det sidste Førsøg: Disse Damasker
vil jeg give hende; Jeg vil skiuile dem her,
(hand sætter dem imellem Vesten og Skorten.)

Og i Dag vil jeg gaae derud.

(gaaer.)

Syvende Scene.

En Bonde - Stue i Oles Huus.

Mette, Ole, og Hr. Marcus til Børds.

Ole. Lad os nu spise med Glæde og Fornøjelse; Nu
har vi arbejdet og slæbt saa meget, saa vi bør
vederquæge vores Legemer igien.

Hr. M.

Don M. Mettina, io vi saluto.

(beve.)

Met. Io vi ringrazio.

Ull. Dammi il pane Mettina.

Met. Ecco carino.

Ull. Io bevo alla salute di Giannino.

(beve.)

Met. L' istesso anch' io vi fò.

Don M. Ed io per tutti due beverò.

(beve.)

E per star maggiormente in allegria

Uu brindisi facciamo,

Ed i nostri bicchieri approssimiamo.

Met. } Frisk kommer klinker, vi vil
Ull. } a 3. her
Don M. } En SKaal med Lyst ud-
 drikke:

Met. Den for vor heele Slægtskab
 er;

Os selv vi glemmer ikke.

Don M. Gid Alting efter Ønske gaaer,
 Hvad vi os foretager.

Ull. Gid vi med Glæde leve maa
 Paa vores gamle Dage.

Ull. Scusate, se più a tavola non resto:
 Mi sento un poco stracco.

Men

Hr. M. Mette, hendes Skaal.

(drikker.)

Met. Jeg takker jer.

Ole. Giv mig Brødet, lille Mette.

Met. Der min kære Mand.

Ole. Jeg drikker din Skaal lille Jan.

(drikker.)

Met. Og jeg ligesaa.

Hr. M. Og jeg drikker eders Skaal begge To.

(drikker.)

Og for at vi kand ret giøre os lystige, saa lader
os drikke en Skaal, og støde vores Glas tilsammen.

Ole. Forlad, at jeg bliver en længere ved Bordet:
Jeg fornemmer at jeg er noget træt. Jeg vil
gaae

Men vado a riposare;
 Mettina dei osservare,
 Pria che tu venga in letto,
 Il fuocolar smorzare.
 E tu Giannino ancora,
 Pria che tu vadà al letto,
 Che le bestie sian tutte governate.
 Buona notte vi dò. Non vel scordate.

(parte.)

Met. Or or anch' io verrò.

Non dubitate, non mel scorderò.

(s' alza.)
 Giannino sia tua cura,
 Di far ciò ch' Ulla impose;
 A te mi raccommando, io mene vò.

Don M. Eccomi ai piedi vostri:

(s' inginocchia.)

A voi chiedo pietà.

Met. Eh via che fate?

Don M. Bella, gian nin non sono,
 Io vi chiedo perdono.

Met. Ah poveretta me.

Don M. Deh non gridate,
 Tacete, e m' ascoltate:
 Io son Marco del Lago, e per voi moro;
 E vi chiedo pietà del mio martoro.

Met. Ah dunque un mentitor malvaggio siete,
 E così l' onor vostro mantenete?
 Vedete, in qual cimento
 Una donna onorata ora mettete?

Se

gaae hen at hvile mig ; Lille Mette du maa
passe paa, forend du gaaer til Sengs, at sluk-
ke Ilden paa Hyrstædet. Og du og Jan, see
til, forend du lægger dig, at Creaturerne bli-
ver rogtede og foerede. God Nat. Glem
det ikke.

(gaaer.)

Met. Nu skal jeg og strax komme. Frygt kuns ej,
jeg skal ikke glemme det.

(hun staar op.)

Lille Jan, hav du Omsorg for, at giøre det, som
Ole sagde dig ; Jeg beder dig derom. Nu
gaaer jeg.

Hr. M. See her ligger jeg for jeres Fodder.

(falder paa Knæ.

Jeg beder at I vil forbarme jer over mig.

Met. Hvad, hvad ? hvad gør I ?

Hr. M. Min Denlige, jeg er ikke Jan, og jeg beder
jer om Forladelse.

Met. Alah jeg arme Kone !

Hr. M. Jeg beder jer friig dog ikke, tie stille, og hør
mig : Jeg er Marcus fra Soen, og jeg doer
af Rigerlighed til jer. Og jeg beder jer om
Medynk med min Smerte.

Met. Alah saa er I da en slem Løgnere ; Og holder
I jer en jeres Ære Ficerere ? Seer I vel i hvil-
ken en Knijbe I bringer nu en ærlig Kone ud ;

D

Hvis

Se il marito, e la gente ciò sapranno,
D' accordo al' fatto allor mi crederanno.

Don M. Eh via, per carità, pria riflettete---

Met. In casa mia stanotte non farete.

Don M. Di duolo io moriro.

Met. (Sò ben cosa farò :

Al mio marito gli troverò scusa,
Ch' egli buono non è per le faccende,
Così senza scoprirlo, fuori andrà,
Ed il suo, e l' onor mio sì salverà.)

Scena. VIII.

Jens, e detti.

Jens. Buona sera Mettina.

Met. Ah poveretta me, son rovinata.
Partite, andate, andate,
O vi fracasso l' ossa di legnate.

Don M. (Che tu possa stiattrar, tu sia impalato;
Ero sul buono, ei m' ha tutto guastato.)

Jens. Prendete queste stoffe, io ve le dono,

Met.

Hvis min Mand og mine Folk faaer dette at
viide, saa maatte de troe at jeg var lige god
med jer heri.

Hr. M. Aah naah da, hav Medstidenhed, betænk
først . . .

Met. I skal ikke blive i mit Huus i Nat.

Hr. M. Jeg doer af Sorg.

Met. Jeg veed nok, hvad jeg skal gisre; Jeg skal
finde paa en Undskyldning for min Mand, at
hand ey er duelig til at gisre sit Arbejde; saa
kand hand saaledes komme herfra, uden at
blive rovet; og hans og min Ere kand blive
frelst.

Ottende Scene.

Jens og de forrige.

Jens. God Aften lille Mette.

Met. Aah jeg arme Stakkel, jeg er ulykkelig! Gaar,
gaaer, jeres Vey, eller jeg skal slaae jer Ar-
me og Been i tu.

Hr. M. (Gid du maatte styrte, og faae en Ulykke;
Nu var jeg paa god Vey, og hand har fordær-
vet mig heele Leegen.)

Jens. Tag dette Styg, jeg giver jer det.

Met. Rendetele al Padrone,
Che a lui ciò s' appartiene.
E se coltiverete un simil vizzio,
Vi troverete in qualche precipizio.

Scena Ultima.

Metta, Jens, e Don Marco, poi Ulla.

Met. Vel' ho detto tante volte,
Che regal' verun non prendo';
Se volete far l' amore,
L' Onor mio per or non vendo:
Fuor di quà potete andar.

Jens. Perdonate dell' ardire,
Se v' offesi a regalare;
Io mi sento, oh Dio, morire.
Non vi state a riscaldare,
Ma lasciatemi parlar.

Don M. Che creanza nella notte
A venir dà paesani,
Coi regali nelle mani?
Ed' a mal non s' ha a pensar?

Met.

Met. Giv jeres Hosbonde det, thi det hør ham til.
Og hvis I bliver ved i denne Last, saa vil I
engang komme i stor Fortred.

Sidste Scene.

Mette, Jens, og Hr. Marcus, derefter
Ole.

Met. Jeg har sagt jer det saa tidt, at jeg
slet ingen Forceringer tager imod;
Og hvis I vil have en Ricreste,
saa følger jeg en min Ære for Pen-
ge: I kand strax gaae ud herfra.

Jens. Forlad mig min Dristighed, der-
som jeg har fortøret eder med
min Forcering; Saa gør det mig
hierteligen ondt. Bliv dog en saa
vreed og forbittred, men lad mig
tale.

Hr. M. Hvad er dette for en Artighed at
komme til Bonderne om Matten,
med Forceringer i Hænderne?
Skal man ej tænke ilde derom?

(til Mette.)

Mett. Ancor voi, fuor ve n' andrete;
 Che se 'l dico a mio marito,
 E resister se vorrete,
 Vi comincia a bastonar.

Don M. Non sono un ladro,
 Non son Bjrbante.

Mett. Che petulante.

Jens. Che poco garbo
 Con un mercante
 Così trattar?

Mett. Oh me meschina!
 Per il timore
 Non sò che far.

Jens. Cara Mettina.

Don M. Or la fò bella.

Mett. Ah meschinella.

(piange.)

Jens. Deh non piangete;
 Io mene vado,
 Mai più non torno.

Don M.

Met. I skal ogsaa gaae herud fra. Thi dersom jeg siger min Mand det, og I gør ringeste Modstand, saa vil hand nok prygle jer.

Hr. M. Jeg er jo ingen Thv, jeg er jo ingen Skielin.

Met. Hvilket et usorskammet Menniske!

Jens. Det er kuns lidten Høflighed, at holde sligt et Huns med en Kæmmerer?

Met. O jeg Ulykkelige! Af Frygt veed jeg en hvad jeg skal giøre.

Jens. Ricere Mette.

Hr. M. Nu skal jeg have Lover.

Met. Aah jeg stakkels Kone!

Jens. Græd dog en, jeg gaaer min Ven. Jeg skal aldrig komme her meere.

Don M. Felice notte
Gli vuò augurar.

Met. Ah se avete core in petto,
La mia pena misurate,
S' ho ragion di lagrimar.

Don M. Dalla rabbia, e dal dispetto
Io mi sento divorar.

Met. Via partite, fuori andate,
Quante volte ve l' ho detto!
Qui volete ancor restar?
Ah che pena, ahimè che affanno!
Ah mi sento, oh Dio, mancar.

Uff. Oh quanto strepito!

(con camisciola bianca, e beretto
bianco in capo.)

Oh maledetto!
Con la mia moglie?
In sù quest' ora?

Met. Quando partiste,
Quà drento entrò.

Don M.

Hr. M. Jeg vil ønske ham en god Nat.

Met. Ach dersom I har et ærligt Hertie
i jeres Bryst, saa tænk hvor stor
min Sorg maa være, og om jeg
har Aarsag til at græde.

Hr. M. Jeg maa synse, ja briste af Har-
me.

Met. Gaae bort, gaae ud af Huuset;
hvor mange Gange har jeg nu sagt
jer det, vil I endnu blive her læn-
gere? Ah hvilken Sorg og Be-
drovelse for mig; ach jeg besvit-
mer.

Ole. Hvad er dette for en Allarm?

(med en hvid Trøje, og en hvid Nathue paa.)

Ah du forbandede Knegt! Er du hos
min Kone? Paa denne Tid?

Met. Da du git, saa kom hand herind.

Don M. Che presunzione.

(ad *Ulla.*)

Met. Che impertinente.

Ull. Che ribaldone.

 Che scellerato.

Jens. Ecco di nuovo
 Ci son cascato.

Ull. Fuori birbante;
 Doman buon' ora
 Ti citerò.

Met. Sappiate - - -

Ull. Che dite - - -

Met. Che Gianni - - -

Don M. Tacete.

(a *Metta.*)

Jens. Men vado.

Ull. Vanne in malora,
 Non sei partito?
 Aspetta pure:
 T' aggiusterò.

Met.

Hr. M. Hvilkens Indbildning.

(til Ole.)

Met. Hvilket et dumdriftigt Menniske.

Ole. Hvilkens en skamles Knegt. Din Skielm.

Jens. Nu er jeg paa nye i Flugten igien.

Ole. Herud din Kieltring, i Morgen tilig skal jeg lade dig stevne.

Met. Du maa visde . . .

Ole. Hvad siger du . . .

Met. At Jan . . .

Hr. M. Tie dog stille.

(til Mette.)

Jens. Jeg gaaer.

Ole. Gaae alle Ulykker i Vold, er du en gaaet endnu? Saa bie da lidet saa skal jeg nok berste dig.

Met.

- 4.
<i>Met.</i>	(Añch' il garzone
Quel mio Padrone
	Fuor caccierò.)
Non hò soggezzione;
<i>Ull.</i>	Subito Fuora
Ti ferrerò.
<i>Dou M.</i>	In un cantone;
Tosto mi spoglio
E mene andrò.
<i>Jens.</i>	Per un milione,
Se ancor mi chiama;
Più non verrò.

FINIS.

Alle 4.	Mette	((Og den Karl skal min Hosbonde ogsaa jage ud.)
	Ole.	Jeg er ikke bange, jeg skal strax faae dig herud. <small>(for sig selv.)</small>
	Hr. M.	Jeg skal strax gaae hen i en Kroa, og klæde mig om.
	Jens.	Jeg vil ikke for en Million, om de og kaldte paa mit kommer her meere.

Ende.

